

[Rager.]

ikke skal varetage. Der er f. Eks. Spørgsmaalet om de Handelstraktater, der bestaar. Der er f. Eks. det Spørgsmaal om, naar der i Forvejen er tilsagt et Land et bestemt Kvantum af en Eksportvare, dette Tilsagn da kan opfyldes, hvis man imødekommer en eller anden Ansøgning om privat Vareudveksling. Der kan være en Række saadanne handelspolitiske Spørgsmaal, som det dog maa blive Handelsministerens Sag at afgøre.

Saa vidt jeg kan forstaa, ligger Forholdet saaledes, at i en Række af de Sager, der har været indsendt, er disse Problemer fremme. Og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ved vist godt, at der er Problemer fremme af forskellig Art, som gør, at man ikke, hvor bestikkende det end kan lyde, i Almindelighed uden videre kan ile til, uden at man slaar langt mere itu paa andre Omraader.

Det, der er Enighed og fuld Enighed om mellem os, er, at Systemet skal som sit virkelige Maal have dette at skaffe vort Landbrugserhverv Eksport, ikke for at beskytte Landbrugserhvervet i sig selv, men for at holde hele vor nationaløkonomiske Mekanisme, vor Beskæftigelse i alle Fag, i Gang. Det er vort Endemaal. Men saa er vi uenige en Gang imellem om Vejene, saa er vi uenige om, hvorledes den totale Merkeksport gennem de private Handelsaftalers Vej kan naas.

For at der skal være Mening i de private Handelsaftaler, skal og maa de dreje sig om Merkeksport af Varer, Varekvanta, der ellers ikke vilde blive eksporteret. Ellers er der ikke Mening i dem. Faar vi ikke en Merkeksport gennem de private Handelsaftaler, maa vi hellere undvære dem. Det tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem vil være enig med mig i. Men naar det ærede Medlem saa vil hævde, at naar en privat Handelsaftale bliver truffet, skal udelukkende den, der har formidlet denne Aftale, have Importretten til alle de Varer, der kommer hjem, kan jeg ikke være enig heri, for dette vilde betyde, at de almindelige legitime Importører i den paagældende Branche vilde betydeligt skadet, og dette er ikke nødvendigt. Var det nødvendigt for at opretholde Landbrugseksporten, maatte man bøje sig for dette. Men opnaar man ikke større Landbrugseksport derved, saa forstaaer jeg ikke, at man vil rejse dette Krav.

Det er givet, at den Mand, der sørger for Formidlingen, bør have sit Arbejde betalt, og som det gaar i Handel, naar man

kan gøre en god Forretning — hvad den paagældende maaske gør —, bør han ogsaa have den rimeligt og godt betalt. Men han kan ikke gøre Krav paa mere end en Fortrinsstilling, hvorimod den øvrige Del maa fordeles ved Valutaattester til de øvrige i Branchen i Forhold til, hvad de i øvrigt har Krav paa af Tildeling. Og naar det ærede Medlem mener, at dette vil betyde, at Landbrugsproducenten vil faa mindre for sine Varer, forstaaer jeg slet ikke, hvorledes dette skulde være Tilfældet. Der formidles en Vareudveksling med 50 000 Køer eventuelt mod 500 000 Hatte, eller hvor mange Hatte der nu gaar paa en Ko, og naar dette er fastlagt, fordeles Importen af disse Hatte hertil paa dem i Branchen, der maatte ønske den Mertildeling af Valutaattester, de kan faa dertil. Der er absolut ikke Grund til, at dette paa nogen Maade skulde nedsætte den paagældendes Pris.

Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen dernæst mener, at man har forekastet Landbruget, at det gennem Englandstraktaten var beskyttet, og afviser dette med at sige: Nej, der er ikke en Beskyttelse af Landbrugserhvervet, saa vil jeg sige, at dette er forkert Tale. Der er en Beskyttelse af Landbrugserhvervet, men som jeg sagde forleden Dag under Behandlingen af Toldlovsforslaget: det er ingen Beskyttelse, man giver Landbrugserhvervet for Landbrugserhvervets kunne Øjnes Skyld, for Landbrugserhvervet i sig selv, for Ideen Landbrugserhverv. Nej, det er en Byrde, man bærer for at hjælpe Landbrugserhvervet, i den Overbevisning, at dette tjener i det lange Løb det samlede Samfund bedst. Hvis man ikke hjalp Landbrugserhvervet, og det ærede Medlem derved maatte gaa tilbage til det, som han sagde, særdeles ekstensive Landbrug, tror jeg, at de nuværende Landbrugere vilde være meget daarligt stillede lige saavel som vi andre her i Landet. Derfor er det i den fælles Interesse, at man paatager sig disse Byrder, for at opretholde Eksporten. (Knud Kristensen: Det sagde jeg ogsaa). Ja, men det ærede Medlem sagde, at der er andre, der sagde det modsatte. Derfor har jeg villet fremhæve dette i Dag. Jeg omtalte det forleden Dag, og da det kunde se ud, som om det ærede Medlem vilde rette dette mod mig, har jeg villet klargøre dette Forhold for det ærede Medlem.

Jeg vil gerne endnu, da Spørgsmaalet om hele Valutasituationen og de Ting, som knytter sig dertil, er kommet op i Dag, sige, at jeg beklager, at naar der til Rigs-